

19. 08. 2019

nr RFW. *27623/2019 P*

MINISTER

Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BON.IV.0702.1.2019.ES

03980200216783
RPW/23623/2019 P
2019-08-19

Warszawa, dnia *14.08.2019r.*

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu RP

Stanisław Karczewski

Odpowiadając na wystąpienie z dnia 15 lipca 2019 r. znak: BPS/043-82-2345/19, dotyczące oświadczenia senatora Krzysztofa Słonia złożonego podczas 82. posiedzenia Senatu RP w sprawie orzecznictwa o niepełnosprawności, uprzejmie informuję:

Dokonanie w postępowaniu orzeczniczym rozstrzygnięcia w zakresie wydania orzeczenia o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności następuje zgodnie z przepisami, standardami oraz procedurami postępowania określonymi w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1172, ze zm.), rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. *w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2027) oraz rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. *w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia* (Dz. U. z 2002 r. Nr 17, poz. 162, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 2 pkt 10 ww. ustawy *niepełnosprawność* oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. W przypadku osób do ukończenia 16 roku życia niepełnosprawność nie podlega gradacji, dlatego w stosunku do tych osób wydaje się orzeczenie o niepełnosprawności. Dzieci do 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub

psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku. Natomiast w przypadku osób powyżej 16 roku życia niepełnosprawność podlega gradacji polegającej na ustaleniu wobec tych osób jednego z trzech stopni niepełnosprawności: lekkiego, umiarkowanego albo znacznego.

Skład orzekający w powiatowym i wojewódzkim zespole do spraw orzekania o niepełnosprawności kwalifikacji do osób niepełnosprawnych lub stopnia niepełnosprawności dokonuje z uwzględnieniem wieku życia, przebiegu choroby, zakresu i rodzaju koniecznej opieki i pomocy oraz ograniczeń w funkcjonowaniu występujących w życiu codziennym w porównaniu do osób z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Proces orzekania jest zatem działaniem o charakterze autonomicznym ze względu na charakter podmiotu tego procesu, którym jest każdorazowo konkretna osoba – co oznacza, iż każda osoba musi być traktowana indywidualnie.

Dzieci z zespołem Downa cechuje duża zmienność międzyosobnicza pod względem liczby i nasilenia objawów związanych z występowaniem wad wrodzonych, np. układu sercowo-naczyniowego, oddechowego, pokarmowego, kostno-stawowego, narządu wzroku i słuchu, które niejednokrotnie poddają się leczeniu, w wyniku którego osiągane są pozytywne efekty terapeutyczne, to obraz kliniczny choroby u części z nich, w wyniku prowadzonego leczenia i rehabilitacji leczniczej ulega zmianie. Konsekwencją poprawy stanu zdrowia może być zmniejszenie ograniczeń funkcjonalnych i stopniowe usamodzielnianie się.

Odnosząc się do wysokości świadczenia pielęgnacyjnego dla opiekunów sprawujących opiekę nad osobami niepełnosprawnymi, w tym z zespołem Downa, należy przyjąć, że jego wysokość w poszczególnych przypadkach może nie być wystarczająca do utrzymania rodzica i chorego dziecka. Warto jednak mieć na uwadze, że osoba niepełnosprawna na podstawie ustalonego statusu uzyskuje możliwość skorzystania z szeregu form wsparcia adekwatnych do jej potrzeb, ukierunkowanych na wsparcie społeczne, zawodowe lub zdrowotne – np. przewidzianych jako działania finansowane ze środków Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych.

Pierwszy plan wsparcia - ogłoszony na 2019 r. - przewiduje realizację programów resortowych i rządowych, mających za zadanie m.in. zapewnienie osobom niepełnosprawnym odpowiednich usług opiekuńczych, warunków mieszkaniowych, usług asystenckich, likwidacji barier architektonicznych, dostępności parków narodowych i działań cyfrowych. Jednym z programów jest również program: Specjalne świadczenia medyczne, który realizowany będzie Narodowego Funduszu Zdrowia.

Wspomnieć należy, że ze środków Funduszu Solidarnościowego finansowane będzie również:

- 1) świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (*Ustawa o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji z dnia 31 lipca 2019 r.*);
- 2) Fundusz Dostępności (*Ustawa o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami z dnia 19 lipca 2019 r.*).

Jednocześnie pragnę poinformować, iż obecnie trwają prace nad zwiększeniem kwot dofinansowań dla zakładów aktywności zawodowej jeszcze w 2019 r., co powinno przyczynić się do poprawy ich sytuacji. Natomiast kwestie związane z systemową modyfikacją sposobu funkcjonowania zakładów aktywności zawodowej są przewidziane w ramach nowelizacji ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz reformy systemu orzecznictwa o niepełnosprawności.

Z poważaniem
z up.
Stanisław Szwed
SEKRETARZ STANU